

El Diacrític | | Actualitzat el 11/12/2022 a les 18:35

Prou terrorisme institucional

Article de Montse Castañé, en nom de Càrnies en Lluita, Junes Som Revolució i Gossos K9, com a denunciant dels assetjaments sexuals a Esfosa, arran de la sentència absoluta del judici | «Nosaltres ens reafirmem en la nostra denúncia i, encara que se'ns tracti com a mentideres, sabem que tenim tota la raó»

Els grups de suport aplaudeixen les dues víctimes de l'assetjament al moment d'entrar al jutjat de Manresa el dia del judici | Josep Comajoan

Com a persona que va denunciar els assetjaments a Esfosa per part de l'encarregat de la neteja a GCT Plus el setembre de 2020 lamento profundament la sentència absoluta del judici que es va fer a Manresa el 29 del passat setembre.

Crec que perpetua la impunitat real amb què es produeixen i repeteixen els assetjaments sexuals a la feina. Penso que amb aquesta sentència inacceptable, tornem a ser assetjades i menyspreades. Això, després del patiment personal i de l'esforç que ens ha suposat posar una denúncia d'aquestes característiques. Nosaltres ens reafirmem en la nostra denúncia i, encara que se'ns tracti com a mentideres, sabem que tenim tota la raó.

Ja n'hi ha prou que les empreses no tinguin un protocol contra els assetjaments com cal; i que, si el tenen, no el facin servir adequadament i l'utilitzin només per tal que l'empresa quedi bé davant de la societat. Pensem que tant les empreses, en general, com tota judicatura caldria que s'eduquessin en el tema de la violència de gènere. De què ens serveix tenir diners dels pressupostos públics per a la violència de gènere si després la justícia ens menysprea com a víctimes? Caldria que s'adonessin del preu altíssim que comporta aquesta violència no només per a les víctimes sinó també per a les nostres famílies.

D'altra banda, ja n'hi ha prou que, segons quina premsa i televisions facin donar la cara a les dones i, en canvi, amaguin tant el nom com la imatge dels agressors.

Val a dir que, també des de les famílies i les escoles també cal una bona educació en el tema.

Estem fartes d'aquesta societat i d'aquest poder judicial patriarcals. En comptes de rebaixar penes als assetjadors i violadors, que és el que ara s'està fent amb la llei del «sí és sí», caldria endurir-les. No podem suportar ni més assetjadors, ni més violadors, ni més morts. No hi pot haver més víctimes ni més famílies destrossades.

Aquesta sentència no és un punt final. Continuarem lluitant, tant per la via judicial com al carrer, en contra de totes les violències contra les dones; des de les més petites i subtils fins als assassinats. Amb el 8 de març i el 25 de novembre no n'hi ha prou: hem de sortir al carrer cada dia. Hem de poder anar a treballar segures i tranquil·les; hem de poder sortir al carrer vestides com ens doni la gana... Lluitarem per al futur de les nostres filles i netes, perquè, ara com ara, és totalment vergonyós el que està passant.

Aquesta lluita no és només de totes, sinó també de tots.

No callarem. Som dones set voltes rebels. Ens volem vives i lliures.

El patriarcat i el capital, són una aliança criminal!